

Dimecres XXXI durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 14,25-33): En aquell temps, molta gent feia camí amb Jesús. Ell es va girar i els digué: «Si algú ve a mi i no m'estima més que el pare i la mare, la dona i els fills, els germans i les germanes, i fins i tot que la seva pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu.

»¿Qui de vosaltres, si vol construir una torre, no s'asseu primer a calcular-ne les despeses i veure si té recursos per a acabar-la?

Altrament, si posava els fonaments i no podia acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se d'ell dient: ‘Aquest home va començar a construir però no ha pogut acabar’. O bé, quin rei, si va a la guerra a lluitar amb un altre rei, no s'asseu primer a decidir si amb deu mil homes pot fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veu que no pot, enviarà una ambaixada a demanar la pau quan l'altre encara és lluny. Així, doncs, el qui de vosaltres no renuncia a tots els seus béns no pot ser deixeble meu».

«Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu»

Mn. Joan GUITERAS i Vilanova
(Barcelona, Espanya)

Avui contemplem Jesús que fa camí cap a Jerusalem. Allí lliurarà la seva vida per la salvació del món. «En aquell temps, molta gent feia camí amb Jesús» (Lc 14,25): els deixebles, caminant amb Jesús que els precedeix, han d'aprendre a ser homes nous. Aquesta és la finalitat de les instruccions que, en aquesta pujada a la “Ciutat de la pau”, el Senyor exposa i proposa als qui el segueixen.

Deixeble vol dir “seguidor”. Seguir les petjades del Mestre, ésser com Ell, pensar com Ell, viure com Ell... El deixeble conviu amb el Mestre i l'acompanya. El Senyor

ensenya amb fets i paraules. Prou han vist l'actitud de Crist entre l'Absolut i el relatiu. Li han sentit a dir moltes vegades que Déu és el primer valor de l'existència. Han admirat la relació entre Jesús i el Pare celestial. Han vist la dignitat i la confiança amb què li pregava. Han admirat la seva pobresa radical.

Avui, el Senyor els parla en termes clars. L'autèntic deixeble, per damunt de tota mena de lligams, àdhuc dels més íntims, ha d'estimar, amb tot el seu cor i la seva ànima, nostre Senyor Jesucrist: «Si algú ve a mi i no m'estima més (...) que la seva pròpia vida, no pot ser deixeble meu» (Lc 14,26-27). Ell ocupa el primer lloc en la vida del seguidor. Diu sant Agustí: «Responguem al pare i a la mare: 'Us estimo en el Crist, no en comptes del Crist». El seguiment precedeix, fins i tot, l'estimació per la pròpia vida. Seguir Jesús, a fi de comptes, comporta abraçar la creu. Sense creu no hi ha deixeble.

La crida evangèlica exhorta a la prudència, és a dir, a la virtut que dirigeix l'actuació adequada. Qui es vol fer una torre ha de comptar si pot afrontar-ne el pressupost. El rei que ha de combatre decideix si fa la guerra o demana la pau després de considerar els soldats que té. Qui vol ser deixeble del Senyor ha de renunciar a tots els seus béns. La renúncia serà la millor aposta!